

Ἔοικε γὰρ ἐν τοῖς ὕπνοις εἰς τὸ βάθος τοῦ σώματος ἢ ψυχὴ εἰσδύσα
καὶ τῶν ἐκτὸς ἀποχωρήσασα αἰσθητῶν, τῆς κατὰ τὸ σῶμα διαθέσεως
αἰσθάνεσθαι, καὶ πάντων ὧν ὀρέγεται τούτων, ὥς ἤδη παρόντων,
λαμβάνειν φαντασίαν. Καὶ εἶπερ ἔχει ταῦθ' οὕτως¹, οὐδὲν ἂν εἴη
5 θαυμαστὸν², ὅποτε μὲν ὑπὸ πλήθους χυμῶν ἢ ψυχικῇ δύναμις
ἐνοχλεῖται βαρυνομένη, μόγις μὲν κινουμένους ἑαυτοὺς κατ' ὄναρ
[τοὺς οὕτω διακειμένους] φαντάζεσθαι καὶ βαστάζοντας ἄχθη τινά,
τοῦναντίον δὲ, ὅταν ᾗ κούφη τε καὶ ἀπέριττος ἢ τοῦ σώματος
διάθεσις, ἥτοι πετομένους ἢ θέοντας ὠκύτατα τοὺς οὕτω
10 διακειμένους ὀρῶν ὄναρ, ὁμοιουμένων ἀεὶ τῶν φαντασμάτων τῆς
ψυχῆς ταῖς τοῦ σώματος διαθέσεσιν [...] Ἄ τοίνυν ὀρῶσιν οἱ
κάμνοντες ἐν τοῖς ἐνυπνίοις καὶ πράττειν δοκοῦσιν, ἐνδείξεται
πολλάκις ἡμῖν ἐνδείας τε καὶ πλεονεξίας καὶ ποιότητος χυμῶν.

1 S'il en va effectivement ainsi / si c'est bien le cas / si ce raisonnement est correct

2 οὐδὲν ἂν εἴη θαυμαστὸν – Il n'y aurait rien d'étonnant à ce que... Les sujets du verbe sont les deux propositions infinitives 1.6-7 et 9-10